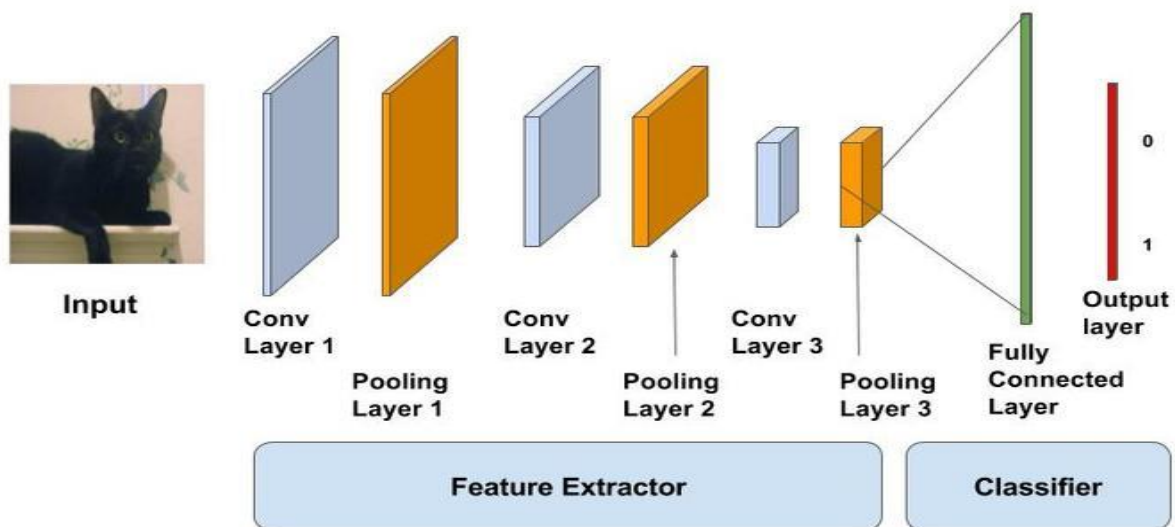

اجزای CNN مدل CNN در دو مرحله کار می‌کند:

استخراج ویژگی و طبقه‌بندی استخراج ویژگی مرحله‌ای است که در آن فیلترها و لایه‌های مختلفی بر روی تصاویر اعمال می‌شود تا اطلاعات و ویژگی‌ها از آن استخراج شود و پس از انجام آن به تصویر بعدی منتقل می‌شود. مرحله دوم یعنی طبقه‌بندی که در آن بر اساس متغیر هدف مسئله طبقه‌بندی می‌شوند.

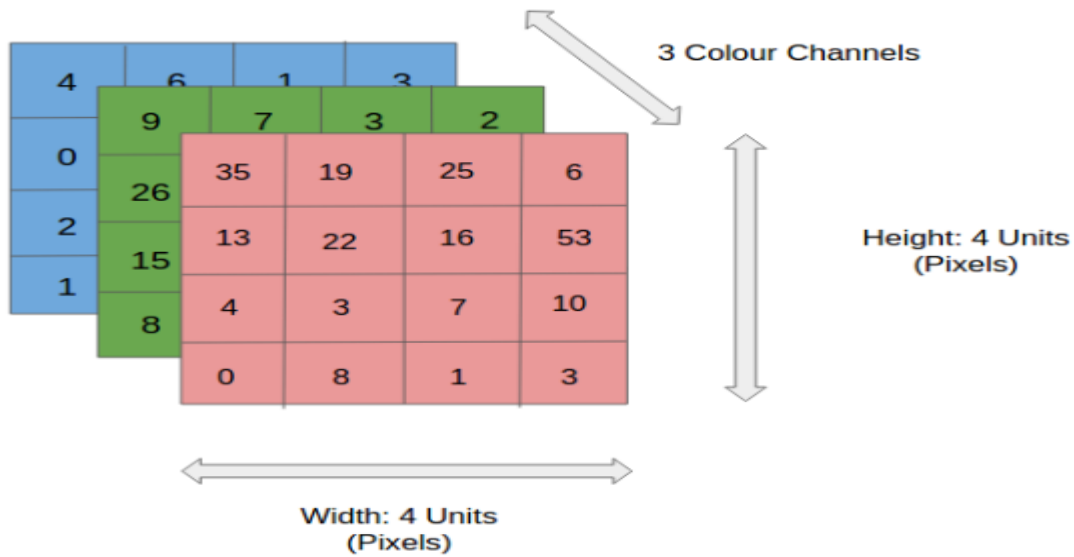
✓ یک مدل معمولی CNN به شکل زیر است:

- Input layer
- Convolution layer + Activation function
- Pooling layer
- Fully Connected Layer

لایه ورودی

همانطور که از نامش می‌گویند، این تصویر ورودی ما است و می‌تواند Grayscale یا RGB باشد. هر تصویر از پیکسل‌هایی تشکیل شده است که از 0 تا 255 متغیر هستند. ما باید آنها را نرمال سازی کنیم، یعنی قبل از ارسال آن به مدل، محدوده را بین 0 به 1 تبدیل کنیم. در زیر نمونه تصویر ورودی با اندازه 4×4 و دارای 3 کانال یعنی مقادیر RGB و پیکسل است.


```
import tensorflow as tf:
```

این خط کد، کتابخانه TensorFlow را به برنامه وارد می کند.

```
from tensorflow.keras import datasets, layers, models:
```

این خط کد، برخی از ماژول های مفید از TensorFlow Keras را وارد می کند.

```
from google.colab import drive:
```

این خط کد، امکان دسترسی به Google Drive را فراهم می کند.

```
(train_images, train_labels), (test_images, test_labels) = datasets.cifar10.load_data ():
```

این خط کد، مجموعه داده CIFAR-10 را بارگذاری می کند و آن را به متغیرهای `train_images`, `train_labels`, `test_images` و `test_labels` اختصاص می دهد.

`train_images, test_images = train_images / 255.0, test_images / 255.0:`

این خطوط کد، تصاویر را به مقیاس 0 تا 1 نرمال می کنند.

Convolution Layer

Convolution Layer لایه ای است که در آن فیلتر روی تصویر ورودی ما اعمال می شود تا ویژگی های آن استخراج یا شناسایی شود. یک فیلتر چندین بار روی تصویر اعمال می شود و یک نقشه ویژگی ایجاد می کند که به طبقه بندی تصویر ورودی کمک می کند. بیایید این را با کمک یک مثال درک کنیم. برای سادگی، یک تصویر ورودی 2 بعدی با پیکسل های نرمال شده می گیریم.

0	0	0	1	1	1
0	0	0	1	1	1
0	0	0	1	1	1
0	0	0	1	1	1
0	0	0	1	1	1
0	0	0	1	1	1

6*6

*

1	0	-1
2	0	-2
1	0	-1

3*3

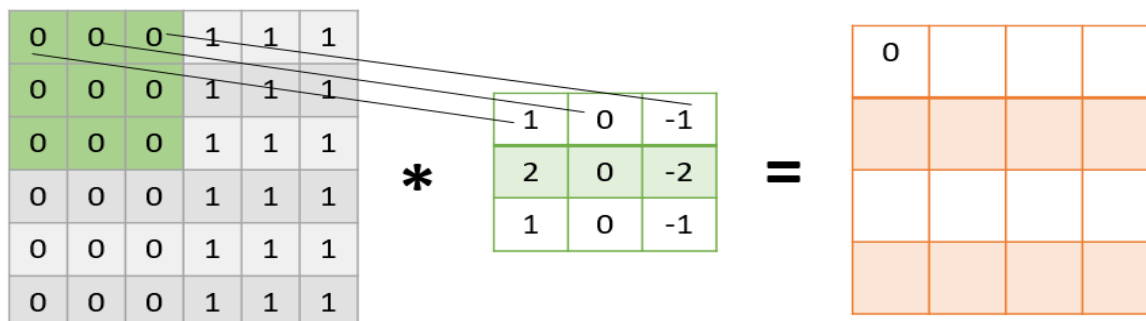
=

0	-4	-4	0
0	-4	-4	0
0	-4	-4	0
0	-4	-4	0

4*4

در شکل بالا یک تصویر ورودی به اندازه 6*6 داریم و فیلتر 3*3 را روی آن اعمال کرده ایم تا برخی ویژگی ها را شناسایی کنیم. در این مثال، ما فقط یک فیلتر را اعمال کرده ایم اما در عمل، فیلترهای زیادی برای استخراج اطلاعات از تصویر اعمال می شوند.

نتیجه اعمال فیلتر روی تصویر این است که ما یک نقشه ویژگی 4*4 دریافت می کنیم که اطلاعاتی در مورد تصویر ورودی دارد. بسیاری از این نقشه های ویژگی در کاربردهای عملی تولید می شوند. برخی ریاضیات پشت دریافت نقشه ویژگی در تصویر بالا

Calculation:

$$0*1 + 0*0 + 0*-1 +$$

$$0*2 + 0*0 + 0*-2 +$$

$$0*1 + 0*0 + 0*-1$$

همانطور که در شکل بالا نشان داده شده است، در مرحله اول فیلتر روی قسمت سبز رنگ تصویر اعمال می شود و مقادیر پیکسل تصویر با مقادیر فیلتر (همانطور که در شکل با استفاده از خطوط نشان داده شده است) ضرب می شود و سپس برای به دست آوردن ارزش نهایی خلاصه می شود. در مرحله بعد فیلتر با یک ستون جابه جا می شود که در شکل زیر نشان داده شده است. این پرش به ستون یا ردیف بعدی به عنوان گام شناخته می شود و در این مثال، ما یک گام برداریم که به این معنی است که یک ستون جابجا می شویم.

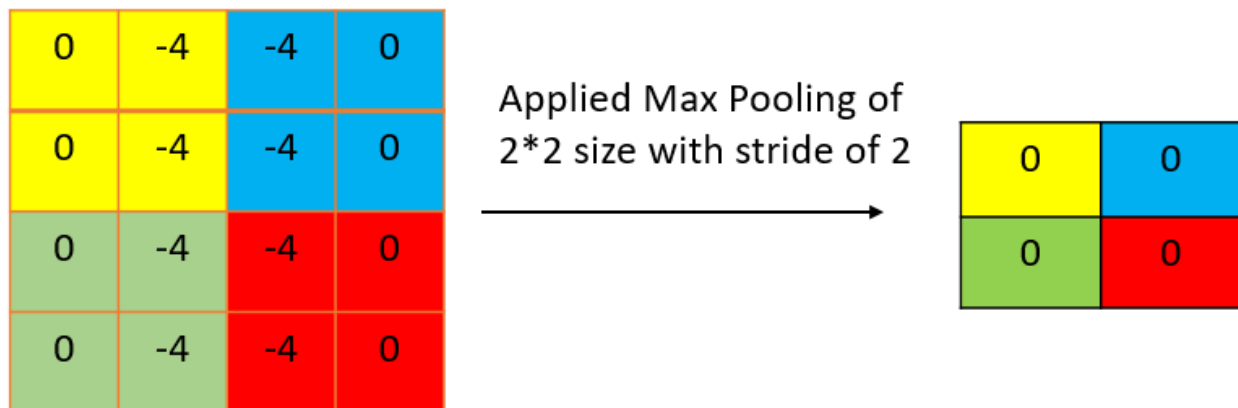
Pooling Layer

لایه Pooling بعد از لایه Convolutional اعمال می شود و برای کاهش ابعاد نقشه ویژگی استفاده می شود که به حفظ اطلاعات مهم یا ویژگی های تصویر ورودی کمک می کند و زمان محاسبه را کاهش می دهد. با استفاده از ادغام، یک نسخه با وضوح پایین تر از ورودی ایجاد می شود که همچنان حاوی عناصر بزرگ یا مهم تصویر ورودی است.

متداول ترین انواع Pooling عبارتند از Max Pooling و Average Pooling. شکل زیر نحوه عملکرد Max Pooling را نشان می دهد. با استفاده از نقشه ویژگی که از مثال بالا به دست آوردیم برای اعمال Pooling. در اینجا ما از یک لایه Pooling به اندازه $2*2$ با گام 2 استفاده می کنیم.

حداکثر مقدار از هر ناحیه هایلایت شده گرفته می شود و نسخه جدیدی از تصویر ورودی به دست می آید که در اندازه $2*2$

می باشد بنابراین پس از اعمال Pooling بعد نقشه ویژگی کاهش می یابد.

:

Load the pre-trained model weights

```
model = models.Sequential()
```

این خط یک مدل سکونشنال جدید ایجاد می کند. مدل سکونشنال یک نوع معماری شبکه‌ی عصبی است که لایه‌ها به صورت خطی روی هم قرار می گیرند.

```
model.add(layers.Conv2D(32, (3, 3), activation='relu', input_shape=(32, 32, 3)))
```

این خط یک لایه کانولوشن دو بعدی به مدل اضافه می کند. لایه Conv2D مجموعه‌ای از فیلترهای قابل آموزش را روی ورودی (تصویر) اعمال می کند. پارامتر اول 32 تعداد فیلترها را مشخص می کند، پارامتر دوم (3, 3) اندازه‌ی فیلترها را یک مربع (3*3) تعیین می کند،

activation='relu' تابع فعال سازی ReLU را روی خروجی لایه اعمال می کند، و input_shape=(32, 32, 3) شکل ورودی تصاویر را 32x32 پیکسل با 3 کانال رنگی مانند RGB مشخص می کند

```
model.add(layers.MaxPooling2D((2, 2)))
```

این خط یک لایه حداکثرگیری (max-pooling) به مدل اضافه می کند. حداکثرگیری یک نوع کاهش غیرخطی اندازه است که اندازه‌ی فضایی بازنمایی را کاهش داده و به ویژگی‌هایی که استخراج می کند بی‌اعتنایی بیشتری نسبت به جابه‌جایی‌های کوچک در ورودی می بخشد. پارامتر (2, 2) اندازه‌ی پنجره حداکثرگیری را تعیین می کند.

```
model.add(layers.Conv2D(64, (3, 3), activation='relu'))
```

این خط یک لایه کانولوشن دو بعدی دیگر با 64 فیلتر اندازه 3x3 و فعال سازی ReLU اضافه می کند.

```
model.add(layers.MaxPooling2D((2, 2)))
```

این خط یک لایه حداکثرگیری دیگر با پنجره 2*2 اضافه می کند.

```
model.add(layers.Conv2D(64, (3, 3), activation='relu'))
```

این خط یک لایه کانولوشن سوم با 64 فیلتر اندازه 3*3 و فعال سازی ReLU اضافه می کند.

Fully Connected Layer

تا به حال مراحل استخراج ویژگی را انجام داده ایم، اکنون بخش طبقه بندی می آید. لایه کاملاً متصل همانطور که در ANN داری (برای طبقه بندی تصویر ورودی به یک برجسب استفاده می شود. این لایه اطلاعات استخراج شده از مراحل قبلی) یعنی لایه **Convolution** و **Pooling**) را به لایه خروجی متصل می کند و در نهایت ورودی را در برجسب مورد نظر طبقه بندی می کند.

```
model.add(layers.Flatten())
```

این خط خروجی لایه های کانولوشنی قبلی را به یک بردار یک بعدی متراکم می کند تا بتواند به عنوان ورودی به لایه های کاملاً متصل (**dense**) استفاده شود.

```
model.add(layers.Dense(64, activation='relu'))
```

این خط یک لایه کاملاً متصل (**dense**) با 64 واحد و فعال سازی ReLU اضافه می کند.

```
model.add(layers.Dense(10))
```

این خط آخرین لایه کاملاً متصل را با 10 واحد (متناظر با تعداد کلاس‌های خروجی) اضافه می‌کند

```
model.compile(optimizer='adam', ...)
```

این خط مدل را کامپایل می‌کند و پارامترهایی مانند بهینه‌ساز (در اینجا Adam)، تابع هزینه و معیارهای مورد نظر برای رصد در طول آموزش را مشخص می‌کند.

```
model.compile(optimizer='adam',
```

```
loss=tf.keras.losses.SparseCategoricalCrossentropy(from_logits=True),
```

```
metrics=['accuracy'])
```

این خط، مدل را برای آموزش پیکربندی می‌کند. اپتیمایزر را به adam تنظیم می‌کند، تابع زیان را به Sparse Categorical Crossentropy (که برای مسائل طبقه‌بندی چندکلاسه مناسب است) تنظیم می‌کند و معیار ارزیابی را به 'accuracy' تنظیم می‌کند.

```
history = model.fit(train_images, train_labels, epochs=20,
```

```
validation_data=(test_images, test_labels))
```

این خط، مدل را بر روی train_images و train_labels برای 20 اپوک آموزش می‌دهد. پارامتر validation_data مجموعه داده‌های آزمون/اعتبارسنجی را مشخص می‌کند که برای نظارت بر عملکرد مدل در طول آموزش استفاده می‌شود. متغیر history مقادیر آموزش و اعتبارسنجی را برای هر اپوک ذخیره می‌کند، که می‌توان برای تحلیل و ترسیم نمودار استفاده کرد.

```
model.load_weights('/content/gdrive/My Drive/model_weights.h5')
```

این خط، وزن‌های از قبل آموزش‌دیده مدل را از مسیر فایل مشخص‌شده بارگذاری می‌کند. این کار مفید است اگر قبلاً مدل را آموزش داده‌اید و می‌خواهید از وزن‌های ذخیره‌شده برای پردازش یا ارزیابی بیشتر استفاده کنید.

```
test_loss, test_acc = model.evaluate(test_images, test_labels, verbose=2)
```

```
print(f'Test accuracy: {test_acc:.4f}')
```

این کد، عملکرد مدل را بر روی مجموعه داده آزمون ارزیابی می‌کند. متغیرهای `test_loss` و `test_acc` مقادیر زیان و دقت را ذخیره می‌کنند، به ترتیب. پارامتر `verbose=2` خروجی مفصل‌تری را در طول فرآیند ارزیابی فراهم می‌کند. در نهایت، دقت آزمون چاپ می‌شود.

```
predictions = model.predict(test_images)
```

```
predicted_classes = tf.argmax(predictions, axis=1)
```

این کد، پیش‌بینی‌ها را برای تصاویر آزمون با استفاده از مدل بارگذاری شده تولید می‌کند. متغیر `predictions` حاوی خروجی‌های لیبل یا احتمالات مدل برای هر تصویر آزمون است. متغیر `predicted_classes` حاوی برچسب‌های کلاس پیش‌بینی شده برای هر تصویر آزمون است، که با گرفتن `argmax` خروجی‌های لیبل پیش‌بینی در امتداد محور `=1` (بعد کلاس) به دست می‌آید.

```
for i in range(10):
```

```
    print(f'Actual class: {test_labels[i][0]}, Predicted class: {predicted_classes[i]}')
```

این حلقه، برچسب کلاس واقعی و برچسب کلاس پیش‌بینی شده را برای اولین 10 تصویر آزمون چاپ می‌کند. این کار برای بررسی بصری عملکرد مدل بر روی نمونه‌های فردی مفید است.